

2 februarie – 8 februarie

Poporul lui Dumnezeu, sigilat

Textul de memorat: „Aceștia vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului.” (Apocalipsa 7:14)

Mesajul deschiderii celor șapte peceteți este că orice om care L-a cunoscut pe Hristos va avea parte fie de binecuvântarea adusă de prezența lui Dumnezeu în viața lui, fie de consecințele dureroase ale despărțirii de Dumnezeu. Primele patru peceteți prezintă măsurile disciplinare luate de Dumnezeu pentru poporul Său ca să-l trezească din letargia sa spirituală și să-l facă biruitor. Pe de altă parte, poporul lui Dumnezeu suferă nedreptăți și este asuprit în lumea aceasta ostilă Evangheliei. La ruperea peceteții a șasea, Dumnezeu Se ocupă de cei care le-au făcut rău credincioșilor Lui.

Capitolul 7 este o paranteză între pecetea a șasea și pecetea a șaptea. Pecetea a șasea prezintă elemente legate de a doua venire a lui Hristos. După judecata celor păcătoși, aflăm că cei care vor sta în picioare în ziua revenirii lui Hristos vor fi cei pecetluiți.

Apocalipsa 7 ne dezvăluie o parte dintre caracteristicile poporul lui Dumnezeu din timpul sfârșitului, cealaltă parte apărând în Apocalipsa 14:1-5. Perioada istorică acoperită de scena din capitolul 7 coincide cu cea a parantezei introduse între trâmbița a șasea și trâmbița a șaptea (Apocalipsa 10:1 - 11:14), care înfățișează experiența și misiunea poporului lui Dumnezeu din timpul sfârșitului.

Duminică, 3 februarie – Îngerii țin vânturile

1. Ce prezintă Ioan în versetele următoare? Până când trebuie să țină îngerii vânturile? Ce se va întâmpla la încheierea pecetluirii? Apocalipsa 7:1-3; 2 Petru 3:9-14

În Vechiul Testament, vânturile simbolizează forțele distructive prin care Dumnezeu execută judecata asupra celor păcătoși (Ieremia 23:19,20). Sunt un alt mod de a descrie cele șapte plăgi care se vor abate asupra oamenilor nepocăiți înainte de a doua venire (Apocalipsa 16). Aflăm însă că ele vor fi ținute pe loc prin intervenția divină până la încheierea sigilării poporului lui Dumnezeu.

În perioada antică, pecetea era un semn al proprietății. În Noul Testament, pecetluirea simbolică arată că „Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai Lui” (2 Timotei 2:19). Dumnezeu își cunoaște credincioșii și îi sigilează cu Duhul Sfânt (Efeseni 1:13,14; 4:30). La sfârșitul timpului, sigiliul de pe frunte este semnul celor care aleg să fie de partea lui Dumnezeu (Apocalipsa 14:1). Dar nu este un semn vizibil aplicat pe frunte, ci, așa cum afirmă Ellen G. White, el semnifică „o consolidare în adevăr, atât intelectuală, cât și spirituală, în așa fel încât să nu poată fi clintțiți” (Ellen G. White, *Evenimentele ultimelor zile*, ed. 2003, p. 158). Cei care se așază conștient și de bunăvoie de partea fiarei primesc semnul ei (Apocalipsa 13:16,17).

De-a lungul istoriei, credințioșii poporului lui Dumnezeu a fost testată în diverse moduri. Însă, în criza finală, testul va fi păzirea poruncilor lui Dumnezeu (Apocalipsa 12:17; 14:12) și, în special, a poruncii a patra (Apocalipsa 14:7). Sabatul a fost semnul poporului lui Dumnezeu din timpurile biblice (Exodul 31:12-17; Ezechiel 20:12,20) și va fi semnul loialității față de El și în criza finală.

În timpul sfârșitului, sigiliul are și rolul de semn al protecției în fața forțelor distructive ale ultimelor șapte plăgi (vezi Ezechiel 9:1-11 pentru imaginile de fond din Apocalipsa 7:1-3). Așa se oferă răspunsul complet la întrebarea ridicată în Apocalipsa 6:17: cei care vor fi protejați în ziua mâniei lui Dumnezeu sunt credincioșii sigilați.

Pavel ne îndeamnă să nu-L întristăm pe Duhul Sfânt prin care am fost pecetluiți (Efeseni 4:30). Ce vrea să spună? Prin ce fapte Îl întristăm pe Duhul Sfânt? Ce decizii poți lua pentru a nu-L întrista?

Luni, 4 februarie – Poporul lui Dumnezeu, sigilat

2. Care e numărul celor pecetluiți? Ce semnificație are acest număr? Apocalipsa 7:4-8

Anunțarea numărului celor sigilați marchează încheierea activității de sigilare. Ioan aude că numărul lor este de 144 000 din toate semințiile fiilor lui Israel. Numărul nu are înțeles propriu, ci figurat. Este pătratul lui 12 (12x12) înmulțit cu 1 000. Cifra 12 este simbolul poporului lui Dumnezeu: semințiile lui Israel și biserica creștină ridicată pe temelii ale celor 12 apostoli (Efeseni 2:20). Prin urmare, numărul 144 000 semnifică totalitatea poporului lui Dumnezeu din timpul sfârșitului, o manifestare modernă a Israelului de odinioară.

Cele 12 seminții enumerate în Apocalipsa 7 sunt tot un simbol, o referire la Israelul din vechime, fiindcă ele nu mai există în prezent. Poporul evreu de astăzi nu mai este format din 12 seminții (zece dintre ele au fost duse în robie când au fost cucerite de asirieni - vezi 2 împărați 17:6-23 - și s-au contopit cu alte popoare).

De asemenea, lista aceasta iese din tiparele obișnuite. Prima este numită seminția lui Iuda, în locul celei a lui Ruben. Semințiile lui Dan și Efraim sunt omise și sunt înlocuite cu cele ale lui Iosif și Levi. Motivul omiterii lor este apostazia și căderea în idolatrie (Judecătorii 18:27-31; Osea 4:17).

Lista aceasta nu este faptică, ci spirituală. Ea reprezintă poporul lui Dumnezeu în totalitatea lui, și evrei, și neamuri.

Cei 144 000 sunt înfățișați ca o oaste din vechime organizată pentru război. În vechiul Israel, o unitate militară de bază era alcătuită din 1 000 de ostași (Numeri 31:3-6). De remarcat diferența numerică - 144 000, față de „oastea dușmană” - 200 de milioane de călăreți (Apocalipsa 9:16).

Ce ar trebui să reținem despre acest grup special?

Marti, 5 februarie – Marea gloată

3. Pe cine vede Ioan apoi? Cum sunt ei descriși și de unde vin? Ce strigă ei cu glas tare înaintea tronului lui Dumnezeu? Apocalipsa 7:9-14

Marea gloată sunt cei care au rămas credincioși, după cum o arată hainele neprihănitii lui Hristos cu care sunt îmbrăcați.

Regăsim aici o temă principală a Bibliei: mântuirea prin har. Oamenii aceștia, cei mântuiți de-a lungul istoriei sau cei 144 000 din timpul sfârșitului, au dreptul la mântuire, la viața veșnică, la cerurile noi și la pământul nou doar pe baza neprihănitii lui Hristos, care le-a fost dată prin har.

„Cel mai aproape de tron stau cei care, cândva, au fost plini de zel pentru cauza lui Satana, dar care, ca niște tăciuni scoși din foc, L-au urmat pe Mântuitorul lor cu un devotament profund. Următorii sunt cei care și-au desăvârșit caracterele în mijlocul minciunii și al necredinței și care au respectat Legea lui Dumnezeu atunci când lumea creștină o declara fără valoare. Apoi vin milioanele de martiri din toate secolele. După aceștia, este «o mare gloată pe care nu putea s-o numere nimeni, din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mâini» (Apocalipsa 7:9). Lupta lor a luat sfârșit, au obținut biruința, și-au sfârșit alergarea, au câștigat premiul. Ramura de palmier din mâinile lor este simbolul victoriei, iar haina albă - o emblemă a neprihănitii lui Hristos, care le aparține acum” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, ed. 2011, p. 665).

Toți putem primi, prin credința, neprihănirea lui Hristos. Dar cum să păstrăm credința în neazuri și greutăți? Sau, mai important, cum să ne păstrăm credința în vremuri bune, de prosperitate? (Vezi Deuteronomul 8:11-17.)

Miercuri, 6 februarie – Cei care Îl urmează pe Miel oriunde

4. Care sunt caracteristicile principale ale celor 144 000? Ce legătură există între acestea și caracteristica lor din Apocalipsa 14:12? Apocalipsa 14:1-5

Aceste versete afirmă că cei 144 000 păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus (vers. 12). Ei se confruntă în criza finală cu toată mânia lui Satana, dar rămân fermi datorită relației lor strânse cu Isus.

5. În ce sens „nu s-au întinat cu femeii” cei 144 000? Ce legătură are acest lucru cu faptul că ei au fost răscumpărați dintre oameni ca „cel dintâi rod pentru Dumnezeu și pentru Miel”? Apocalipsa 17:5

Imoralitatea sexuală este simbolul necredincioșiei față de Dumnezeu. Apocalipsa 17:5 vorbește despre Babilon, biserica apostată din timpul sfârșitului și despre fiicele ei, cu care toți oamenii de pe pământ vor fi comis adulter (Apocalipsa 18:3). Excepție vor face cei 144 000, care îi vor rămâne loiali lui Hristos și nu se vor împărtăși de ideile și practicile Babilonului și ale religiilor apostate. Ei îl „urmează pe Miel oriunde merge El” (Apocalipsa 14:4).

Cei 144 000 „au fost răscumpărați dintre oameni ca cel dintâi rod pentru Dumnezeu și pentru Miel” (vers. 4). În Israelul de odinioară, cel dintâi rod era rodul de cea mai bună calitate adus ca dar lui Dumnezeu. Cei 144 000 sunt speciali nu din cauza modului în care sunt mântuiți, ci pentru că sunt mutați la cer fără să vadă moartea. Ei sunt cele dintâi roade ale secerișului mai mare al celor mântuiți din toate secolele (Apocalipsa 14:14-16).

Prin ce fapte ne expunem (poate inconștient) riscului de adulter spiritual? Avem motive să nu ne temem de acest risc?

Joi, 7 februarie – Mântuirea este a lui Dumnezeu și a Mielului

6. Apocalipsa afirmă despre credincioșii din timpul sfârșitului că sunt „fără vină”. Cum putem ajunge „fără vină”? Apocalipsa 14:5; 2 Petru 3:14

Ultima caracteristică menționată cu privire la cei 144 000 este aceea că „în gura lor nu s-a găsit minciună, căci sunt fără vină înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu” (Apocalipsa 14:5). Minciuna amintită aici se referă la amăgirile lui Satana din timpul sfârșitului (Apocalipsa 13:14). Oamenii, în majoritatea lor, vor alege să creadă minciunile lui, dar credincioșii din timpul sfârșitului vor primi dragostea de adevăr ca să fie mântuiți (2 Tesaloniceni 2:10,11).

Expresia „fără vină” (în greacă, *amōmos*) se referă la fidelitatea celor 144 000 față de Hristos. În Vechiul Testament, Avraam (Geneza 17:1) și Iov (Iov 1:1) au fost considerați fără prihană, cu toate că și ei au fost păcătoși. Creștinii sunt chemați să fie sfinți și fără prihană înaintea lui Dumnezeu (Efeseni 5:27; Filipeni 2:15).

7. De ce este foarte important pentru noi următorul pasaj biblic? Romani 3:19-23

La sfârșitul istoriei acestei lumi, cei 144 000 vor reflecta caracterul lui Hristos. Mântuirea lor va reflecta ce a făcut Hristos pentru ei și nu sfințenia și faptele lor (Efeseni 2:8,9). Ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului (Apocalipsa 7:14) și sunt găsiți astfel „fără prihană, fără vină” înaintea lui Dumnezeu (2 Petru 3:14).

„Trebuie să fim curățiți de tot ce este pământesc, până când vom reflecta chipul Mântuitorului nostru și vom ajunge să fim «părtași naturii divine». (...) Când lupta vieții se va încheia, când armura va fi depusă
Studiu Biblic, Trim. I, 2019 – Cartea Apocalipsa

- Studii -

Studiul 6 – Poporul lui Dumnezeu, sigilat

la picioarele lui Isus, când sfinții lui Dumnezeu vor fi proslăviți, atunci, și numai atunci, vom putea să spunem cu siguranță că suntem mântuiți, fără păcat” (Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 3, ed. 2012, pp. 295-296).

Cum putem duce o viață de sfințire, fără a cădea în capcana fanatismului și a perfecționismului? (Vezi Romani 3:19-23.)

Vineri, 8 februarie – Un gând de încheiere

Identitatea celor 144 000 este un subiect controversat. Un lucru pare evident în Apocalipsa: ei sunt ultima generație de credincioși din zilele finale ale istoriei lumii. Știm că ei vor trece prin timpul strâmtorării și al celor șapte plăgi finale (Apocalipsa 7:15-17) și că loialitatea lor va fi pusă la probă ca în nicio altă generație anterioară.

Nu se arată din cine este alcătuit acest grup de mântuiți. Este una dintre tainele pe care Dumnezeu le-a păstrat pentru Sine (Deuteronomul 29:29). Cu privire la aceasta, am primit avertizarea:

„Domnul Hristos spune că unii din biserică vor prezenta povești și presupuneri, în timp ce Dumnezeu a dat adevăruri mărețe, înălțătoare și înnobilitoare, care ar trebuie să fie păstrate în vistieria minții. Când oamenii aleg o teorie sau alta, când sunt curioși să știe ceva ce nu este necesar să știe, Dumnezeu nu-i călăuzește. Nu este planul Său ca aceia care sunt copiii Săi să prezinte niște presupuneri personale care nu sunt expuse în Cuvântul Său. Nu este voința Sa ca ei să intre în controverse cu privire la subiecte care nu-i vor ajuta din punct de vedere spiritual, cum ar fi: Cine trebuie să alcătuiască grupul celor o sută patruzeci și patru de mii? Fără îndoială, aceia care sunt aleși de Dumnezeu vor ști lucrul acesta în scurt timp” (Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 1, ed. 2012, p. 174).

Studiu suplimentar: *Solii alese*, cartea 3, cap. „Neprihănirea și mântuirea”, ed. 2012, pp. 294-297.

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Leviticul 15-21

1. Ce anume purta - în mod simbolic - țapul izgonit în pustiu?
2. Ce a poruncit Domnul cu privire la diferitele unități de măsurat sau cântărit?
3. În ce situație a spus Domnul că țara ar putea „să-i verse din gura ei” pe israeliți?
4. Cine nu avea voie să meargă nici la înmormântarea tatălui său?

Istoria mântuirii, capitolul 50

5. Ce categorii de oameni veneau la adunările adventiste?